

Ib Christensen (DR):

Uanset om der bliver indført obligatorisk knallertundervisning, og uanset at det er lykkedes at fastholde 30 km hastighedsgrænse, har vores folketingsgruppe stor sympati for dette lovforslag. Vi synes, det materiale, som trafikmedicinerne har forsynet os med, er overbevisende nok til, at man kan gå ind for dette lovforslag.

Wilhelm (VS):

VS er alt taget i betragtning tilhænger af 16 års aldersgrænsen, som vi har stemt for ved alle de lejligheder, der har været tidligere i forbindelse med færdselslovsbehandlingen sidste år.

Jeg ville ikke have sagt mere, hvis det ikke var på grund af hr. Svend Erik Hovmands udtalelser under den forrige sag, hvor en sådan stillingtagen blev udlagt alene som et forsøg på at begrænse gener på villavejene. Der vil jeg kun sige: dette er ikke VS' argumentation for sin stillingtagen i denne sag. Det er ulykkestatistikkerne, det er de meget overbevisende tal, vi har for de helt unge knallertkørere, der er vores argumentation og ikke en eller anden mere eller mindre småborgerlig bekæmpelse af gener på villavejene.

Ordføreren for forslagsstillerne (Mette Madson) (V):

Før jeg begynder at kommentere de forskellige ordføreres indlæg, vil jeg tillade mig at ridse forhistorien til dette lovforslag op.

I betænkning over forslag til færdselslov, afgivet af retsudvalget den 25. maj 1976, stillede et mindretal bestående af folketingsmedlemmer fra forskellige partier et ændringsforslag om at ændre den gældende bestemmelse om, at knallerter må føres af personer, som er fyldt 15 år, til kun at omfatte personer, der er fyldt 16 år. Forslaget blev forkastet ved anden behandling. Imidlertid blev der efter sommerferien fremsat lovforslag om at bibeholde fartgrænsen for knallerter på 30 km/t i modsætning til de 40 km/t, som blev vedtaget ved færdselslovens endelige vedtagelse før sommerferien. Da hele problematikken omkring knallerter blev fremdraget igen, bebudede venstres daværende medlem af retsudvalget, fru Birgitte Oxdam, at hun på ny ville stille forslag om, at aldersgrænsen for knallertkørere skulle hæves fra 15 til 16 år, men for at undgå identifikati-

onsproblemer i forbindelse med det lovforslag, der nu netop er blevet færdigbehandlet, har jeg som ordfører for forslagsstillerne valgt at fremsætte forslaget som et selvstændigt lovforslag.

Baggrunden for lovforslaget er en dyb overbevisning om, at ulykkestallene for 15-årige knallertkørere er for store til at retfærdiggøre noget socialt behov for, at denne aldersgruppe skal have adgang til at køre knallert. I et svar til retsudvalget henholder justitsministeren sig til forudsætningerne for nedsættelsen i 1971 af knallertalderen fra 16 til 15 år. Det grundlæggende materiale stammer fra socialforskningsinstituttets undersøgelse i 1965 omfattende 3.368 personer. Justitsministeriet lagde dengang vægt på, at der ved sænkning af aldersgrænsen fra 16 til 15 år ville ske en lettelse i transportmæssig henseende for en betydelig del af de 15-årige, der har en daglig transportafstand på 3 km og derover. Deroverfor stod rådet for trafikikkerhedsforskning, som i 1971 efter gennemgang af både udenlandsk og dansk statistisk materiale mente, at meget tydede på, at unge knallertkørere er særligt udsatte i trafikken. Skønnet gik på ca. 300 tilskadekomne om året af de 15-årige. Kendsgerningerne har vist sig mere barske. Ulykkestallene for 15-årige knallertkørere – og det var nok dem, der blev efterlyst fra flere ordføreres side – var således i 1974–75 ifølge Danmarks Statistik: i 1974 15 dræbte, 407 alvorligt tilskadekomne og 264 lettere tilskadekomne, i 1975 6 dræbte, 427 alvorligt tilskadekomne og 281 lettere tilskadekomne.

Det er på baggrund af disse alvorlige oplysninger om skadetallet for 15-årige knallertkørere i 1974 og 1975, forslagsstillerne ønsker, at folketinget igen hæver aldersgrænsen.

Så vil jeg gerne sige til justitsministeren, der sagde, at det var så kort tid siden, et lignende forslag var blevet stemt ned med en overvældende majoritet, at jeg synes ikke, den var så overvældende. Han sagde også, at han ikke skønnede, at der var nogen ændring i holdningen i det nye folketing. Jeg synes nu alligevel, at ordførertalerne, selv om en del gik imod, var positive og endda mere positive, end jeg havde turdet håbe på.

Jeg har i øvrigt kun nogle ganske få bemærkninger. Bl. a. vil jeg naturligvis på forslagsstillernes vegne takke dem, der er gået ind for forslaget. Der blev ikke udtrykkelig sagt, hvor mange det var i visse af partierne, men